

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

ח א ב טו ט"ז ט"ח ט"ט י
ספ"ד:
ג א מ"י ט"ז מה' טען
הלכה א טען טען לה
טו ט"ז ט"ח ט"ט קמ טעין
ז:

רבינו חננאל

כבי תרי. ואקשינ איני
הוא מדקתני רישא דיינו
וסיפא ערוי אלמא ערוי
דיוקא קתני ונדהא זה
הפירוק דחורנו אלא מתני
כגון שפיער בעל דין
הנתבע הוא נתבע על
משפחתם של עדים הללו
שון פסולי משפחה
עברו דרין ידוע שהעבד
פסול לעדות הוא ר' מאיר
סבר אמשפחה קא מסתרי
והני סתדי מאליון פסלי
ורבנן סברי האי בעל דין
נוגע בעדותו הוא ואי
מביא ראיה בעדים אחרים
זולתי הוא שון קרובים
או פסולין שפיר ואם לאו
הרי הן כשרין ואין יכול
לפסולן כי אחא רב דימי
אמר מחלוקת ר' מאיר
וחכמים בשתי כתי עדים
דר' מאיר סבר צריך
המגיש ראיה לברר שון
הכתוב ערוי ואם נמצאו
פסולין ויבא להגיש הכת
האחרת יכול הנתבע לומר
כעל בעת שביררת
הכת האחרת כאילו כשלת
(עדות) וזו הכת
זהו יכול לפסולן שאמר
ר' מאיר. וחכמים סברי
אם בשלה עדות הכת
הראשונה מגיש הכת
השניה ושפיר דמי כי לא
כשלא בתחלה. אבל בזמן
שכתחלה אין שם אלא כת
אחת דברי הכל אין יכול
לפסולן וכן אם נמצאת כת
שניה קרובין או פסולין
מתקיימת העדות בכת
הראשונה שכבר העידו
ואמרינן לימא ר' מאיר
וחכמים בפלוגתא דר'
ושבי"ג פליגי ר' כר'
מאיר וחכמים כרשב"ג
הנתיב האב לידון בשטר
ובחוקה נידון בשטר דברי
ר' ושבי"ג אומר אף
בחוקה. וקיי"ל דבצריך
לברר פליגי ר' סבר צריך
לברר וכוון שבא לידון
בשטר וכוון כי בשטר
זה הבעית ונמצא השטר
פסול בטלה גם החוקה.
ורשב"ג סבר אם נפסל
השטר מגיש עדי החוקה
ועמדין הקרקע בירו
ודחינן לא האב בשתי כתי
עדים אפילו ר' בחכמים
סבירא ליה דלא אמר ר'
אלא בחוקה כי חוקה
מכח שטר קא אחיא
והשטר הוא עיקר החוקה
איה מועלת כלום אם
אבד השטר. וכוון שפסל
העיקר בטלה החוקה
הבאה מכחו אבל בשתי
כתי עדים רהני לאו מכח
הני קאחא אפי' ר' מודה
דאין צריך לברר בחכמים
וקיי"ל כתי כולוה
כחכמים וצריך עיון.
הא דגריסין בנט פשוט
אמר רב גידל אמר רב

ואמר רב דימי בגון דקבליה בחר. תימה למה לי לאתמי הא
דרב דימי ויש לומר דאי לאו דרב דימי לא הוה קשיא
ליה תנינא דאי מהתם ה"א דמיידי דקביל עליה כתי דהוי תרתי
לריעותא והתם קאמר ר"מ דיכול לחזור אצל בחדא לריעותא לא
אמר רבי מאיר דיכול לחזור בו ומשום
הכי מיימי מילתיה דרב דימי דקא
משמע לן דאפילו בחדא ריעותא קאמר
ר' מאיר יכול לחזור בו וקא מקשי
שפיר תנינא:
ורבנן סברי צריך לברר. ה"ג
הקונטרס ללשון אחרון
דרבנן סברי לזרין לברר כו' אם
יאמר אדם צד"כ אביא נ' ימי
עדים כשרים צריך לברר דבריו
ולהביא שתי ימי עדים כשרים ואם
לא הביאם שנים יפסיד הלך אינו
יכול לפסול הראשונים שאם הראשונים
פסולים זה לא יגבה חובו צדעדים
אחרונים שצריך לברר ולהביא כולם
כשרים וקשה לר"ת דצ"כ גט פשוט
(צ"כ קטן: ושם) משמע דאפילו מאן
דאמר צריך (ג) היינו לכתחילה יאמרו
לו צד"כ צד"כ צד"כ אצל מכל מקום
אם אין יכול לברר צד"כ לא יפסיד
ונראה לר"ת כפ"ה ללשון ראשון
ר"מ סבר צריך לברר הלך יכול
לפסול הראשונים לפי שלא יפסיד
זום דבר אם הראשונים פסולין לפי
שנית דין אומרים לו צד"כ צד"כ
דמסתמא יעשה מה שצד"כ יעשה
עליו וא"כ לא יפסיד לפסול הראשונים
שמתיקיים העדות שאלו:
כלולה

הראשונים איכא דאמרי אמר רב
בפלוגתא דרבי ורבן שמעון בן גמליאל קמפלגי דתניא הבא לידון ב"ב בשטר
ובחוקה לידון בשטר דברי רבי רשב"ג. אומר גידון בחוקה והוינן בה בחוקה ולא
בשטר אלא אימא אף בחוקה וקיי"ל דבצריך לברר פליגי לא אליבא דרשב"ג.
כ"ע לא פליגי כי פליגי אליבא דרבי ור"מ כרבי ורבנן אמרי לך עד כאן לא קאמר
רבי התם אלא בחוקה דמכח שטר קאתי אבל הכא דהני עדים לאו מכח עדים
אחריני קאתו אפילו רבי מודה דא"צ לברר כי אחא רבין אמר רבי יוחנן רישא
בעדים

ואמר רב דימי בריה דרב נחמן בריה דרב
יוסף בגון דקבליה עליה בחד צריכא דאי
תנא אבא ואביך בהא קאמרי רבנן דלא
מצי הדר ביה משום דאבא ואביך חזו
לעלמא אבל חד כבי תרי דלעלמא לא
חזו אימא מודו ליה לר"מ ואי אשמעינן
בהא בהא קאמר ר"מ אבל בההיא אימא
מודו להו לרבנן צריכא הא מדקתני רישא
דיינו וסיפא ערוי אלמא דוקא קתני אמר ר'
אלעזר כ"בא הוא ואמר רב לברר כל כמניה
נוגע בעדותו הוא אמר רב אחא בריה דרב
איקא בגון שקרא עליו ערער ערער דמאי
אימא בגון שקרא עליו ערער ערער נוגע
בעדותו הוא אלא ערער דפגם משפחה ר'
מאיר סבר הני אמשפחה קמסהדי ואיהו
ממילא קפסיל ורבנן סברי יסוף סוף נוגע
בעדותו הוא כי אחא רב דימי אמר רבי
יוחנן מחלוקת בשתי כתי עדים דר' מאיר
סבר צריך לברר ורבנן סברי אינו צריך
לברר אבל בכת אחת דברי הכל אין יכול
לפוסלן אמרו לפניו רב אמי ורב אסי אין
שם אלא כת אחת מהו אין שם אלא כת אחת
והאמרת אבל בכת אחת דברי הכל אין
יכול לפוסלן אלא נמצאת כת שניה קרובין
או פסולין מהו אמר להן כבר העידו עדים

פסולין. ע"י עדים גמורים מהו לר' מאיר מי אמרינן השתא ודאי נוגע בעדות הוא דלין לחזירו
מיהת כי אסהיד בעל דין ואחר עמו אקמאי למיפסלינהו לאו נוגע בעדות הוא דלכתי לא אשתמחא כת שנייה פסולין. הכי גרסינן
לה כמו שפירשתי. ולא נהירא חדא דלין זה צירור דברים לר' מאיר הואיל וכת האחת נפסקין ועדיין נוגע בעדות הוא ועוד
דאי נמי הוי צירור דברים בהכי נוגע בעדות הוא דלם לא ימצא כת אחרת כשרה אלא כת פסולה נמצא מפסיד בפסול של ראשונים
דאי לא נפסלו ראשונים היה מוציא ממנו על פיהם ודבריו נצטרין ע"י שניה ואע"פ שפסולין ועכשיו הוא מפסיד. הלכך אומר
אני דגרסינן הכי והוא עיקר דר"מ סבר א"צ לברר זה שאמר להביא שתי ימי עדים והביאם והאחת נפסקת אין צד"כ כלום שא"צ
לברר דבריו ודי בכת אחת הכשרין ואלו נפסקין לעדות אחרת ע"פ בעל דין ואחר דלינו נוגע בעדות ורבנן סברי צריך לברר ונמצא
זה נוגע בעדות ולא מפסיל נמצאת כת שניה קרובין או פסולין לר' מאיר מהו נהי דא"צ לברר לר"מ עכשיו אין כאן עדות וה"ל נוגע
בעדות למפרע או דילמא כי אסהיד מיהא לאו נוגע בעדות הוא דלכתי לא מלאו כת שנייה פסולה: **כבר העידו הראשונים.** (א"ד) (כת
ראשונה) כשנמצאת כת שניה פסולה כבר נתקבלה בכשרות עדותן של אלו המעידין על הפסול ועדיין לא היה נוגע בעדות ומאחר שנתקבלה
בהכשר נשמעין לפסול את הראשונים. ל"א כבר העידו הראשונים כת ראשונה שהעידו בעדותן של בעלי דינין ומהימני דכיון דשניה
פסולה מו לא מפסלי קמאי דה"ל נוגע בעדות. ולשון ראשון נראה מדנקט בהאי ליטנא כבר העידו: **הבא לידון בשטר ובחוקה.** מחוק
בקרקע ואמר לו חזירו מה לך כצאן וא"ל אתה מכרתו לי ואכלתיה שני חוקה ועדיין שטר מכירה צדי נידון בשטר על כרחו צריך
להביא השטר ויברר דבריו ואם לא מלא שטר יפסיד דלא מהני ליה חוקה ואע"ג דחוקה במקום שטר קיימא כדאמרי רבנן [ב"ב ט"ז]. עד תלת
שנין מודה רבי איניש בשטר ע"פ לא מודה רבי כיון דאמר ישנו צדי צריך לברר: **נידון בחוקה.** משמע על כרחו יביא עדי חוקה ושטר לא
מהני. להכי פריך בחוקה ולא בשטר והא שטר עיקר ראייה הוא וכיון דיש לו שטר אין בחוקה אפי' משום צירור דברים דמקום שטר לא הוצרכה
חוקה דהיא גופא לא אחיא אלא מכח השטר דאמר על ידי השטר החוקה צו ואבד ממני לאחר ג' שנים: **אף בחוקה.** בזהו מהן שיראה ואם
יש לו עדי חוקה א"צ לברר דבריו על השטר והיינו דאמר (ס) ר' מאיר כרבי ורבנן כר' שמעון: אפי' תימא רבנן כרבי סבירא להו דעד כאן
לא קאמר רבי התם צריך לברר אלא משום דחוקה לאו עיקר ראייה הוא דמכח השטר הוא דאחיא דאי הוה עעין ברישא החוקתי בה מעצמי
שלא אמר לי אדם דבר מעולם אין זו חוקה וכי אמר לו אתה מכרתו לי היינו בשטר ואבדתי לאחר ג' שנים הויה חוקה הלכך האי הואיל ואמר
ישנו צדי צריך לברר אצל אמר יש לי צ' ימי עדי' והביא אחת כיון דהני לאו מכח הני אלו א"צ לברר דבריו ולחזור אחר כת שניה. ולליטנא במלא
ה"ק אפי' תימא תרווייהו אליבא דרבי פליגי ור"מ אמר לך אלא דאמר אפי' לרבי ומשום דהלכה כרבי (סמחוריו) מהדרין לאוקומא לפלוגתייהו אליביה:
בעדים

א [למקן כ"ד.] (ט) צ"ל
והאמרינן. (א) צ"כ קטן:
(ד) רש"ל מח"ס (ט) צ"ל
מחזירין. (ו) מחזירי כ"ל.
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה כבר וכו'
על כת ראשונה:
(ב) ד"ה אף בחוקה וכו'
והיינו דאמר לפי לשון
ראשון ר' מאיר כרבי:
(ג) רש"י ד"ה ודעו וכו'
מאן דאמר צריך לברר
היינו:

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

כד.

עין משפט ג' מצוה

א מיי פיד מהל' סבת
הלקה ד' סבת לאון סבת
טושי' א"ח ס' רט ספיק
י:
ב ג מיי פ"י מהל'
סנהדרין הלכה ב סבת
ענין לו טושי' ע"ח ס' ככ
ספיק א ובטקו מדי:
ב ד מיי' סס הלכה ג
טושי' ע"ח ספיק ג:

תורה אור השלם

1. וארעה את צאן החרגה לכן ענין הצאן ואקח לי שני מקלות ולאחר קראתי נעם ולאחר קראתי חבלים וארעה את הצאן:
2. ואמר אלה שני בני היצור העומדים על ארון כל הארץ:
3. ושנים יזיתם עליה אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה: וכיהי ד ג ואשא עני אררא ולבתי שמים נשים ויצאות ורוח בכנפים וקנפים ככנפי החסידה ותשאנה את הארץ בין הארץ ובין השמים ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את הארץ ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שיער והבן והציה שם על מכתה:
4. וכיהי ה ט-א אחות לנו נעשה וישיר את לה מה נעשה לאחתנו ביום שיערב ביה ושיריהם ח ה במחשבים הושיבינו כמתי עולם: איכה ג ו

רבינו חננאל

הלכה מחכמים ואף ר' לא אמר אלא לברר א"ל אנא נמי לברר קאמינא הא דאמר רבין א"ר יוחנן רישא בעידן פסולין ודיינין כשרין מנו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין כלומר יוכל בעל דין לומר כבר נגמר לו הדין שקבלתי על עצמי לדון כפי ב"ד זה מאחד שנפסלו העדים ואם טוען בעל דין כי יש לו ראיה אחרת המתלת הדין הוא זה וצריכין אנו לברר לנו דיינין כ"ר. פשוטה היא: וחו' החכמים מחכבין זו את זה הלא תראה כי מי שרואה ריש לקיש בבית המדרש רואה כח החכמה שלו כאלו עוקר הרים וטוחנו לו בזה. והיה אומר על ר' מאיר פה קדוש שאמר דבר זה ואצ"פ שאמר רבינא הוראה ר' מאיר בבית המדרש כאלו עוקר וטוחן הרי הרים לו בזה. וכן ר' היה יושב ואומר אסור להטמין בשבת הצונן. אמר לפני ר' ישמעאל ב"ר יוסי אבא תיחד להטמין הצונן אמר ר' ככר הורה זקן ואצ"פ שאילו היה ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני ר' דהא ר' ישמעאל בריה ממלא מקום אבותיו הוא וכפוף היה ויושב לפני ר' ואפילו הכי אמר ר' ככר הורה זקן שהיו מחכבין זה את זה: לאחד קראתי נעם א"ל ת"ח שבמעיניהן זה לזה בהלכה. ולאחר קראתי חבלים. אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצירה. ת"ח שבא"ר נוחין זה לזה כשפון. ושני יזיתם עליה. אלו ת"ח שבכבל שמרין זה לזה כית. והנה שנים יוצאות ורוח בכנפיהם וגו' ויאמר ה' לבנות לה בית בארץ שיער. וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי זה הנופה וגסות הרוח שירדו לכבל ואצ"פ דגסות נחמה לכבל ואישרבכבא לעילם. ורייקי מרכיבין לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ הנופה לבדה

בלולה במקרא ובמשנה וכו'. פירש רבינו תוס דנתלמוד שלנו אנו פוערין ממה שאמרנו חכמים (מסכת ע"ג דף י"ג) לעולם ישלש אדם שנומיו שלש צמחנה שלש בש"ס אצ"פ כן אנו קוראים בכל יום פרשת התמיד ושנים צמחנה אחוזה מקומן וגורסין רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות וכו':

אמר רב דימי בנות דקבליה עליה בחד. פירש הקוטני' דלפילו הכי קאמר ר' מאיר דיכול לחזור בו ולא נהירא דכיון דלרבותא נקטיה הוה ליה למימר לא לריכא כו' דמדקאמר בנות משענה דדוקא קא אמר כגון דקבליה עליה נמד על כן נראה דלמלתייהו דלענין קאי דדוקא כגון דקבליה עליה נמד דלמדא לריעותא הוא דליכא קאמרי רבנן דלינו יכול לחזור בו אצל אי קבליה עליה ככי מרי יכול לחזור בו אף לרבנן כיון דליכא תרתי לריעותא: רבא

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנו זה בזה הכי קאמר בא וראה כ' כמה מחכבין זה את זה כי הא דיתיב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפני ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל כ' כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחכבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אישעיא מאי דכתיב ויאקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחר קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה חובלים אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצור העומדים וגו' ושנים יזיתם עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"ר (ה) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים יזיתם עליה אלו ת"ח שבכבל שמרויין זה לזה בהלכה כ' כית ויאשא עיני וארא והנה שנים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים החסידה ותשאנה (ה) האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את הארץ ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שיער והבן והציה שם על מכתה:

בעדים פסולין ודיינין כשרין מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין סיפא בדיינין פסולין ועדים כשרין דמיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים מתקף לה רבא בשלמא מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין איכא בי דינא אחרנא אלא מיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים והא עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי פסלי דיינין דרב דימי איכא בינייהו מיגו דמר סבר אמרין מיגו ומר סבר לא אמרין מיגו גופא (ה) אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו אמר והאלא עולא הוראה את ר"ל בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנו זה בזה אמר רבינא והלא כל הוראה ר"מ בבית

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנו זה בזה הכי קאמר בא וראה כ' כמה מחכבין זה את זה כי הא דיתיב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפני ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל כ' כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחכבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אישעיא מאי דכתיב ויאקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחר קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה חובלים אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצור העומדים וגו' ושנים יזיתם עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"ר (ה) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים יזיתם עליה אלו ת"ח שבכבל שמרויין זה לזה בהלכה כ' כית ויאשא עיני וארא והנה שנים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים החסידה ותשאנה (ה) האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את הארץ ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שיער וגו' ויאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לכבל ואצ"פ דגסות נחמה לכבל ואישרבכבא לעילם. ורייקי מרכיבין לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ הנופה לבדה

בעדים פסולין ודיינין כשרין מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין סיפא בדיינין פסולין ועדים כשרין דמיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים מתקף לה רבא בשלמא מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין איכא בי דינא אחרנא אלא מיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים והא עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי פסלי דיינין דרב דימי איכא בינייהו מיגו דמר סבר אמרין מיגו ומר סבר לא אמרין מיגו גופא (ה) אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו אמר והאלא עולא הוראה את ר"ל בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנו זה בזה אמר רבינא והלא כל הוראה ר"מ בבית

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנו זה בזה הכי קאמר בא וראה כ' כמה מחכבין זה את זה כי הא דיתיב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפני ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל כ' כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחכבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אישעיא מאי דכתיב ויאקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחר קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה חובלים אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצור העומדים וגו' ושנים יזיתם עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"ר (ה) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים יזיתם עליה אלו ת"ח שבכבל שמרויין זה לזה בהלכה כ' כית ויאשא עיני וארא והנה שנים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים החסידה ותשאנה (ה) האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את הארץ ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שיער וגו' ויאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לכבל ואצ"פ דגסות נחמה לכבל ואישרבכבא לעילם. ורייקי מרכיבין לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ הנופה לבדה

בעדים פסולין ודיינין כשרין מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין סיפא בדיינין פסולין ועדים כשרין דמיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים מתקף לה רבא בשלמא מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין איכא בי דינא אחרנא אלא מיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים והא עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי פסלי דיינין דרב דימי איכא בינייהו מיגו דמר סבר אמרין מיגו ומר סבר לא אמרין מיגו גופא (ה) אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו אמר והאלא עולא הוראה את ר"ל בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנו זה בזה אמר רבינא והלא כל הוראה ר"מ בבית

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנו זה בזה הכי קאמר בא וראה כ' כמה מחכבין זה את זה כי הא דיתיב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפני ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל כ' כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחכבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אישעיא מאי דכתיב ויאקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחר קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה חובלים אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצור העומדים וגו' ושנים יזיתם עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"ר (ה) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים יזיתם עליה אלו ת"ח שבכבל שמרויין זה לזה בהלכה כ' כית ויאשא עיני וארא והנה שנים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים החסידה ותשאנה (ה) האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את הארץ ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שיער וגו' ויאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לכבל ואצ"פ דגסות נחמה לכבל ואישרבכבא לעילם. ורייקי מרכיבין לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ הנופה לבדה

בעדים פסולין ודיינין כשרין מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין סיפא בדיינין פסולין ועדים כשרין דמיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים מתקף לה רבא בשלמא מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דיינין איכא בי דינא אחרנא אלא מיגו דפסלי דיינין פסלי נמי עדים והא עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי פסלי דיינין דרב דימי איכא בינייהו מיגו דמר סבר אמרין מיגו ומר סבר לא אמרין מיגו גופא (ה) אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו אמר והאלא עולא הוראה את ר"ל בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנו זה בזה אמר רבינא והלא כל הוראה ר"מ בבית

המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנו זה בזה הכי קאמר בא וראה כ' כמה מחכבין זה את זה כי הא דיתיב רבי וקאמר אסור להטמין את הצונן אמר לפני ר' ישמעאל בר' יוסי אבא "התיר להטמין את הצונן א"ל כ' כבר הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחכבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי ממלא מקום אבותיו הוה והיה כפוף ויושב לפני רבי וקא אמר כבר הורה זקן א"ר אישעיא מאי דכתיב ויאקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחר קראתי חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעימין זה לזה בהלכה חובלים אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה ויאמר (אלי) אלה [שני] בני היצור העומדים וגו' ושנים יזיתם עליה יצהר אמר רבי יצחק אלו ת"ח שבא"ר (ה) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית ושנים יזיתם עליה אלו ת"ח שבכבל שמרויין זה לזה בהלכה כ' כית ויאשא עיני וארא והנה שנים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים החסידה ותשאנה (ה) האיפה בין השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את הארץ ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שיער וגו' ויאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי זו חנופה וגסות הרוח שירדו לכבל ואצ"פ דגסות נחמה לכבל ואישרבכבא לעילם. ורייקי מרכיבין לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ הנופה לבדה

ככר הורה זקן ואצ"פ שאילו היה ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני ר' דהא ר' ישמעאל בריה ממלא מקום אבותיו הוא וכפוף היה ויושב לפני ר' ואפילו הכי אמר ר' ככר הורה זקן שהיו מחכבין זה את זה: לאחד קראתי נעם א"ל ת"ח שבמעיניהן זה לזה בהלכה. ולאחר קראתי חבלים. אלו ת"ח שבכבל שמחבלין זה לזה בהלכה וכן שני בני היצירה. ת"ח שבא"ר נוחין זה לזה כשפון. ושני יזיתם עליה. אלו ת"ח שבכבל שמרין זה לזה כית. והנה שנים יוצאות ורוח בכנפיהם וגו' ויאמר ה' לבנות לה בית בארץ שיער. וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי זה הנופה וגסות הרוח שירדו לכבל ואצ"פ דגסות נחמה לכבל ואישרבכבא לעילם. ורייקי מרכיבין לבנות לה בית ולא כתיב לבנות להם בית. ש"מ הנופה לבדה